

ingediend op **167** (2024-2025) – Nr. 1
17 december 2024 (2024-2025)

Voorstel van decreet

van Hannes Anaf, Koen Dillen, Loes Vandromme, Ine Tombeur,
Koen Daniëls, Bieke Verlinden en Katrien Schryvers

tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004
tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap
met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap
voor Personen met een Handicap
en van het decreet van 25 april 2014
houdende de persoonsvolgende financiering
voor personen met een handicap en tot hervorming
van de wijze van financiering van de zorg
en de ondersteuning voor personen met een handicap,
wat betreft de verwerking van persoonsgegevens,
de aanvraag van een persoonsvolgend budget,
de samenloop van procedures en de verplichting
om een uittreksel uit het strafregister voor te leggen

TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING EN INHOUD**A. Inhoud****1. Gegevensverwerking**

De wijziging van het oprichtingsdecreet van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) van 7 mei 2004 regelt de onderstaande twee problemen die gerelateerd zijn aan de gegevensverwerking.

1.1. Rechtsgrond voor de machtiging van het gebruik van het Rijksregister

Het huidige artikel 11 van het oprichtingsdecreet biedt onvoldoende rechtsgrond voor een uitbreiding van de machtiging voor het gebruik van het Rijksregister. Het VAPH heeft bijkomend toegang nodig tot het Rijksregister voor het opvragen van:

- de persoonsgegevens van personen met een (vermoeden van) handicap voor rechtstreeks en niet-rechtstreeks toegankelijke hulp;
- de historiek van de adressen van personen met een (vermoeden van) handicap en hun eventuele vertegenwoordigers voor controle op de verblijfsvoorwaarden;
- de persoonsgegevens van de vertegenwoordigers (bewindvoerders, ouders enzovoort) van personen met een (vermoeden van) handicap voor controle op de geldigheid van de aanvraag;
- de persoonsgegevens van bestuurders van organisaties die een aanvraag voor een erkenning of vergunning bij het VAPH indienen;
- de persoonsgegevens van medewerkers van voorzieningen in het kader van de subsidiëring van voorzieningen.

Artikel 11 van het decreet van 7 mei 2004 regelt momenteel de gegevensverwerking door het VAPH. Zo stelt dat artikel dat het VAPH alle nodige gegevens registreert en verwerkt voor de uitvoering van de taken en het verstrekken van beleidsgerichte input. De Vlaamse Regering heeft delegatie om de nadere regels te bepalen voor de registratie en verwerking van gegevens, met behoud van de toepassing van de regelgeving over de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens.

Het VAPH heeft een machtiging voor het gebruik van het Rijksregister op basis van het koninklijk besluit van 30 januari 1995 tot regeling van de toegang tot de informatiegegevens en van het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen in hoofde van het Vlaams Fonds voor de sociale integratie van personen met een handicap. Die machtiging moet echter worden aangepast. Het VAPH is naar aanleiding daarvan een traject gestart om zijn regelgeving aan te passen en op die manier extra machtigingen te verkrijgen voor het gebruik van het Rijksregister. Artikel 11 van het decreet van 7 mei 2004 biedt onvoldoende rechtsgrond voor die uitbreiding van de machtiging.

Het recht op eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven is geregeld in artikel 22 van de Grondwet. Verder bepaalt de Grondwet dat het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven kan worden ingeperkt, maar alleen via een wet, decreet of ordonnantie.

Met andere woorden, alleen de wetgever heeft de bevoegdheid om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op de eerbiediging van het privéleven en waarborgt dat geen inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een

democratisch verkozen, beraadslagende vergadering. Het is in dat kader belangrijk dat de essentiële elementen in de wet zelf worden vastgesteld, namelijk:

- de categorie van verwerkte gegevens;
- de categorie van betrokken personen;
- de met de verwerking nagestreefde doelstelling;
- de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens;
- de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.

De privacy wordt verder ook beschermd via de regeling voor de verwerking van persoonsgegevens. Zo bestaat er op Europees niveau de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), afgekort AVG.

Artikel 6 van de AVG bepaalt dat de verwerking alleen rechtmatig is als en voor zover aan ten minste een van de voorwaarden is voldaan. Een van de voorwaarden is dat de verwerking noodzakelijk is om te voldoen aan de wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust.

Doordat de verwerking van de persoonsgegevens door het VAPH noodzakelijk is om te voldoen aan zijn wettelijke verplichting, moet de verwerking conform artikel 6, 3, b), van de AVG worden vastgesteld bij lidstatelijk recht dat op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is.

Het doel van de verwerking moet in die rechtsgrond worden vastgesteld. Die rechtsgrond kan specifieke bepalingen bevatten om de toepassing van de regels van de AVG aan te passen, met inbegrip van onder meer de algemene voorwaarden voor de rechtmatigheid van verwerking door de verwerkingsverantwoordelijke, de types van verwerkte gegevens, de betrokkenen, de entiteiten waaraan en de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens mogen worden verstrekt, de doelbinding, de opslagperioden, en de verwerkingsactiviteiten en -procedures waaronder maatregelen om te zorgen voor een rechtmatige en behoorlijke verwerking, zoals die voor andere specifieke verwerkingssituaties als vermeld in hoofdstuk IX van de AVG.

Artikel 11 van het decreet voldoet niet aan die voorwaarden en moet worden aangepast zodat de essentiële elementen van de persoonsgegevens die het VAPH verwerkt, zijn opgenomen in het decreet.

1.2. Toegang tot informatie voor samenwerkende organisaties

Het VAPH werkt voor zijn taken samen met andere organisaties, die opdrachten uitvoeren voor het VAPH ("samenwerkende organisaties"). Daarvoor hebben ze toegang nodig tot een of meer applicaties aangeboden door het VAPH. Via die applicaties kunnen ze onder meer verslagen opmaken en bestedingsgegevens registreren. Om hun opdracht optimaal te kunnen uitvoeren hebben ze ook inzage nodig in al beschikbare gegevens van het VAPH, zoals gegevens over de erkenning van de handicap, of over het toegewezen of ter beschikking gestelde persoonsvolgend budget (PVB). Het VAPH bepaalt tot welke gegevens de toegang voor die organisaties noodzakelijk is voor de uitvoering van hun opdracht. Het VAPH stelt daarvoor een gegevensmatrix op.

Er is momenteel geen wettelijke basis om die organisaties toegang te verlenen tot die gegevens. De klant moet nu aan samenwerkende organisaties telkens toestemming geven om delen van het dossier in te kijken. Met dit voorstel van decreet wordt voor samenwerkende organisaties de toegang die noodzakelijk is voor de uitvoering van hun opdracht, decretaal geregeld. De toegang is beperkt in de tijd

omdat die verbonden is aan de duur van de ondersteuning door de samenwerkende organisatie.

2. Toeleidingsprocedure

In Vlaanderen werd in 2017 in de sector voor personen met een handicap de omslag gemaakt van een aanbodgestuurd financieringsmodel naar een systeem van persoonsvolgende financiering.

De kentering in het financieringssysteem werd geïnspireerd door de paradigmashift die aan de basis ligt van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap, namelijk de verandering van een medische en beschermde perceptie op handicap, naar een nieuwe visie die is toegespitst op zelfstandigheid, participatie en de volwaardige integratie in de maatschappij. De doelstelling van het verdrag bestaat erin om inclusie van personen met een handicap te bevorderen en hun de kans te bieden op meer autonomie en zelfbeschikking. De ratificatie in 2009 van het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap was de aanleiding voor de Vlaamse Regering om na te denken over de eigen bevoegdheden op basis van de opgesomde rechten in dat verdrag. Dat leidde tot de conceptnota 'Perspectief 2020. Nieuw ondersteuningsbeleid voor personen met een handicap'¹ van Jo Vandeurzen, toenmalig minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Die conceptnota bevatte de visie en de ambities van de sector voor personen met een handicap. Het was de vertaling van het VN-verdrag naar het Vlaamse zorg- en ondersteuningsbeleid voor personen met een handicap. Daarbij werden de volgende twee belangrijke doelstellingen geformuleerd:

- 1 in 2020 is er een garantie op zorg voor de personen met een handicap met de grootste ondersteuningsnood, in de vorm van zorg en assistentie in natura of in contanten;
- 2 in 2020 krijgen geïnformeerde gebruikers vraaggestuurde zorg en assistentie in een inclusieve samenleving.²

Daarnaast werd er in de conceptnota 'Persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap'³ aangegeven hoe het nieuwe zorg- en ondersteuningsmodel zou worden ingevuld of georganiseerd, of met andere woorden: welke ideeën aan de grondslag zouden liggen bij de invoering van het persoonsvolgend financieringssysteem.

De vertrekbasis voor de nieuwe organisatie is het model van de vijf concentrische cirkels van bronnen van ondersteuning en zorg:

- 1 de zelfzorg;
- 2 de gebruikelijke zorg;
- 3 de zorg en ondersteuning van familie, vrienden en informele contacten;
- 4 de professionele zorg en ondersteuning vanuit de algemene zorg en dienstverlening;
- 5 de professionele zorg en ondersteuning die door het VAPH wordt gefinancierd.

De overheid moet de ondersteuning van de drie binnenste cirkels (punt 1, 2 en 3) blijven faciliteren via flankerende maatregelen voor zowel het familiale als het

¹ Vandeurzen, J. (2010). 'Perspectief 2020. Nieuw ondersteuningsbeleid voor personen met een handicap'. Brussel, Kabinet van Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Geraadpleegd via <https://www.vaph.be/documenten/perspectiefplan-2020-nieuw-ondersteuningsplan-voor-personen-met-een-handicap>.

² Idem, p. 22.

³ Vandeurzen, J. (2013). 'Persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap'. Brussel, Kabinet van Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Geraadpleegd via <https://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=480710>.

sociale netwerk, en door een aangepast beleid op het vlak van wonen, mobiliteit en tewerkstelling, zodat de draagkracht van het aanwezige netwerk op een door-gedreven manier gestimuleerd wordt en stevig blijft.

De overheid moet de twee buitenste cirkels (punt 4 en 5) organiseren, enerzijds via reguliere diensten die voldoende, flexibel, handicapvriendelijk en betaalbaar zijn, en anderzijds via niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning, die handicapspecifiek is en door het VAPH gefinancierd wordt.

Perspectief 2020 vormde op die manier de basis van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap. Dat decreet legt samen met de daaropvolgende besluiten van de Vlaamse Regering de wetgeving over het systeem van persoonsvolgende financiering vast.

Personen met een handicap die zorg en ondersteuning nodig hebben, kunnen aanspraak maken op een budget, namelijk:

- een basisondersteuningsbudget voor personen met een handicap "met een duidelijk vast te stellen behoefte aan zorg en ondersteuning";
- een budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor personen met een handicap die behoefte hebben aan frequentere, intensievere of erg gespecialiseerde zorg en ondersteuning, hierna het persoonsvolgend budget (PVB) te noemen.

Personen met een handicap kunnen zelf kiezen hoe ze het persoonsvolgend budget inzetten en op welke manier ze de nodige zorg en ondersteuning willen organiseren. Ze kunnen het budget inzetten voor ondersteuning in een collectieve setting of voor het organiseren van de nodige zorg en ondersteuning in hun thuissituatie.

Ze hebben de mogelijkheid om het budget in te zetten als een voucher, als een cashbudget of als een combinatie van beide:

- een voucher is een vorm van rechtstreekse financiering. De persoon met een handicap kiest zelf de zorginstelling, maar laat de financiering van de zorginstelling over aan het VAPH;
- een cashbudget is een vorm van financiering van niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning. De budgethouder beslist om de financiering van die zorg en ondersteuning in liquide middelen op de eigen bankrekening te ontvangen. De persoon met een handicap krijgt dan een maximumbudget per kalenderjaar toegewezen en zorgt zelf voor de financiering van die zorg en ondersteuning.

Voor de vaststelling van het persoonsvolgend budget wordt enerzijds rekening gehouden met de zorg en ondersteuning die de persoon met een handicap verkiest en vraagt, en anderzijds met de zorgzwaarte of de geobjectiveerde behoefte aan zorg en ondersteuning van die persoon. Het is dus een budget op maat. De persoon met een handicap moet een ondersteuningsplan opmaken. Daarbij moet hij zich afvragen hoe hij zijn leven wil organiseren, welke activiteiten hij zelfstandig kan uitvoeren en voor welke activiteiten hij hulp nodig heeft. Nadat hij dat in kaart gebracht heeft (het zogenaamde proces van vraagverheldering), moet hij zijn vraag naar zorg en ondersteuning formuleren in het ondersteuningsplan. De andere pijler voor de vaststelling van het persoonsvolgend budget is de geobjectiveerde behoefte aan zorg en ondersteuning of de zorgzwaarte, die wordt ingeschaald met een zorgzwaarte-instrument (ZZI).

2.1. *Huidige toeleidingsprocedure*

Een aanvraag van een persoonsvolgend budget start in de huidige procedure met het doorlopen van een proces van vraagverheldering. De persoon kan zich daarvoor laten bijstaan door een dienst ondersteuningsplan (DOP), door een dienst maatschappelijk werk (DMW), of door een andere dienst of persoon naar keuze. Dat proces resulteert in een ondersteuningsplan persoonsvolgend budget (OP PVB), waarin de ondersteuningsvraag aan het VAPH wordt geformuleerd.

Na goedkeuring van het OP PVB moet de persoon door een multidisciplinair team (MDT) een multidisciplinair verslag laten opmaken. In dat verslag worden zowel de handicap en de ondersteuningsnood van de persoon, als de dringendheid van de vraag naar ondersteuning geobjectiveerd. Op basis van de informatie in het multidisciplinair verslag oordelen de Vlaamse Toeleidingscommissie (VTC) en het VAPH over de erkenning van de handicap en de voorwaarden om voor een PVB in aanmerking te komen. Vervolgens delen ze de vraag in een van de drie prioriteitengroepen in. Voor de vaststelling van de budgethoogte van het PVB wordt enerzijds rekening gehouden met de zorg en ondersteuning die de persoon met een handicap verkiest en vraagt in het OP PVB, en anderzijds met de geobjectiveerde ondersteuningsnood (bepaald aan de hand van een inschaling met het zorgzwaarte-instrument), die blijkt uit het multidisciplinair verslag.

De persoon ontvangt een voorlopige beslissing met de vermelding van de erkenning van de handicap, de budgethoogte van het PVB en de prioriteitengroep. De persoon heeft de mogelijkheid om tegen die beslissing in beroep te gaan bij de heroverwegingscommissie (HOC). Na de heroverweging of na verloop van vijfenveertig dagen (als de persoon niet in beroep gaat) wordt een definitieve beslissing tot toewijzing van het budget verstuurd en wordt de vraag ingedeeld op de wachtlijst.

De reguliere toeleidingsprocedure duurt gemiddeld negen maanden vanaf het indienen van het OP PVB tot het ontvangen van de definitieve beslissing. Daarin is de termijn voor het doorlopen van het proces van vraagverheldering en de opmaak van het OP PVB niet begrepen.

2.2. *Evaluatie van de huidige toeleidingsprocedure*

In het kader van een evaluatie van de persoonsvolgende financiering in 2019, die door het VAPH was geïnitieerd, vonden verschillende interne en externe workshops met vertegenwoordigers van de sector van personen met een handicap plaats. Tijdens die workshops werd nagegaan of de vooropgestelde doelstellingen van het perspectiefplan 2020 met de persoonsvolgende financiering bereikt werden. Daarbij werden de pijnpunten van het systeem in kaart gebracht en kwam ook de toeleidingsprocedure aan bod. De reguliere toeleidingsprocedure naar een PVB wordt als te lang, complex en intensief ervaren door het grote aantal verschillende processtappen en actoren. Bovendien staat de doelmatigheid van de toeleidingsprocedure ter discussie. Er wordt immers vastgesteld dat door de lange wachttijden de budgethoogte van het PVB vaak niet meer actueel is bij de besteding van het budget, bijvoorbeeld doordat de ondersteuningsnood intussen is toegenomen, de context van de mantelzorg is gewijzigd enzovoort.

Als vervolg op de gesignaleerde knelpunten werd de aanpassing van de toeleidingsprocedure als thema op de politieke agenda geplaatst. Het Vlaamse regeerakkoord 2019-2024 vermeldde daarbij het volgende: "We vereenvoudigen de aanvraag- en toeleidingsprocedure van het persoonsvolgend financieringssysteem en elimineren overbodige systeemkosten. De vrijgekomen middelen gaan naar extra persoonsvolgende budgetten. Het proces van ondersteuningsvraag - ondersteuningsplan - ondersteuning wordt één keten. Ondersteuningsplannen moeten vlot kunnen bijgestuurd worden in functie van gewijzigde noden. [...]". In de

beleidsnota⁴ werd die doelstelling verder geconcretiseerd. Het persoonsvolgend budget moet doelmatig besteed worden, zodat aan de persoon de nodige middelen ter beschikking gesteld worden om op maat en in eigen regie de nodige zorg en ondersteuning te realiseren. Om ondersteuning op maat te realiseren moet de budgethoogte beter afgestemd zijn op de actuele ondersteuningsvraag en ondersteuningsnood van de persoon. Het budget moet dus dicht bij het moment van de terbeschikkingstelling kunnen worden bepaald (Beke, 2019, p. 79). Bij het hervormen van de toelidingsprocedure staat een klantgerichte aanpak voorop: de complexiteit en de doorlooptijd tussen de aanvraag en de beslissing worden ingeperkt, het aantal intermediaire organisaties wordt beperkt en overbodige systeemkosten worden vermeden (Beke, 2019, p. 84).

2.3. *Voorstellen voor een nieuwe toelidingsprocedure*

Op basis van die vooropgestelde doelstellingen werd een eerste voorstel tot vereenvoudiging van de toelidingsprocedure uitgewerkt, waarin de toelidingsprocedure werd opgesplitst in twee fasen. In de eerste fase van de procedure worden de handicap en het functioneren van de persoon, en de dringendheid van de vraag geobjectiveerd en beoordeeld. Na het doorlopen van die eerste fase wordt de vraag, in afwachting van de effectieve terbeschikkingstelling van het budget, geregistreerd op de wachtlijst. De tweede fase van de procedure start vóór de terbeschikkingstelling van het PVB, waarbij aan de cliënt gevraagd wordt om een objectivering van de ondersteuningsnood door middel van een ZZI en een OP PVB te laten opmaken. Op die manier wordt de budgethoogte van het PVB bepaald en ter beschikking gesteld op basis van de actuele situatie. Het voorstel focust op klantvriendelijkheid, laagdrempeligheid en een logische volgorde van de processtappen in de aanvraagprocedure, maar impliceert een risico op een toename van het aantal vragen en op vraagmaximalisatie.

Daarom werd een tweede voorstel voor een vernieuwde toelidingsprocedure opgesteld. Er werd geprobeerd om een antwoord te bieden op de uitdaging om de wachtlijsten terug te dringen en tegelijkertijd perspectief op ondersteuning op maat te creëren voor zo veel mogelijk personen met een handicap. In het tweede voorstel werden een minimale zorgzwaarte en de dringendheid als extra voorwaarden voor het PVB naar voren geschoven. Het voorstel richt zich op een striktere afbakening van de doelgroep, waardoor budgetten gericht en met meer perspectief toegekend kunnen worden. Het houdt echter geen wijziging in van de processtappen in de aanvraag.

Beide voorstellen werden voorgelegd aan de stakeholders uit de sector van personen met een handicap, via het gekte traject langs de verschillende adviesorganen van het VAPH.⁵ Het eerste, klantvriendelijkere voorstel werd ondersteund door de stakeholders. Dat was minder het geval voor het tweede voorstel, dat voor de stakeholders geen vereenvoudiging inhield en veeleer vertrok vanuit een financieel perspectief dan vanuit de behoeften van de persoon met een handicap. Er werd dan ook unaniem gekozen om verder te gaan met het eerste voorstel.

⁴ Beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding 2019-2024, ingediend door Wouter Beke, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding. Geraadpleegd via <https://www.vlaanderen.be/publicaties/beleidsnota-2019-2024-welzijn-volksgezondheid-gezin-en-armoedebestrijding>.

⁵ Permanente Werkgroep Toeleiding bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH). (2021). Verslag van de vergadering van 21 mei 2021. Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Ongepubliceerd intern document. Raadgevend Comité bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH). (2022). Verslag van de vergadering van 22 februari 2022. Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Geraadpleegd via <https://www.vaph.be/documenten/adviezen-van-het-raadgevend-comit%C3%A9-22-februari-2022>.

Bij de verdere bespreking van het voorstel tot vereenvoudiging van de toeleidingsprocedure met de stakeholders kwamen er enkele opmerkingen telkens terug. Zo blijft de nieuwe aanvraagprocedure complex, met veel processtappen en actoren. De vraag naar een systeem van dynamische budgetten, waarbij de budgethoogte eenvoudig bijgesteld kan worden zonder de procedure opnieuw te moeten doorlopen, treedt op de voorgrond. Tot slot vergroot het verplaatsen van de budgetbepaling het risico op vraagmaximalisatie, vanuit de angst van de persoon met een handicap om op een later moment geen hoger budget te krijgen. Diezelfde opmerkingen keren bovendien terug in een uitgebreide studie, uitgevoerd door het onderzoeksbureau Deloitte in 2022.⁶

Het VAPH heeft het voorstel opnieuw onder de loep genomen, met het doel om tegemoet te komen aan die opmerkingen. De noodzaak van elke processtap werd opnieuw onderzocht en er werd overwogen om het OP PVB achterwege te laten bij de budgetbepaling en de budgethoogte te bepalen op basis van het ZZI. Daardoor kan gedeeltelijk tegemoetgekomen worden aan de vraag naar dynamische budgetten, kan de vraagmaximalisatie ingeperkt worden door de garantie dat een budget ter hoogte van het zorgzwaarteprofiel gereserveerd staat, en is er meer transparantie over de bepaling van de budgethoogte. Bovendien zorgt het voor een verdere vereenvoudiging van de procedure door het verminderen van het aantal processtappen en actoren.

De sector was voorstander van een verdere vereenvoudiging van de toeleidingsprocedure en verklaarde zich akkoord met het voorstel om het OP PVB niet langer te hanteren voor de budgetbepaling, maar stelde het behoud van een krachtgericht proces van vraagverheldering als expliciete voorwaarde.

Vraagverheldering moet een proces zijn dat op elk moment in het leven van een persoon een plaats kan krijgen en moet een constante zijn in het ondersteuningstraject. Tijdens het proces van vraagverheldering wordt er in de breedte nagedacht over zelfregie, ondersteuningsnoden, inclusief leven en de relatie met het netwerk, waarbij vertrokken wordt vanuit het model van de concentrische cirkels.

2.4. *Nieuwe toeleidingsprocedure*

Het nieuwe Vlaamse regeerakkoord 2024-2029 volgt het finale voorstel en stelt het volgende: "We hervormen de toeleiding en zorgen ervoor dat de inschaling zo correct en zo kort mogelijk bij de toekenning van het budget gebeurt." De Vlaamse Regering zet daarbij in op een administratieve vereenvoudiging van de toeleidingsprocedure naar een persoonsvolgend budget.

De toeleidingsprocedure wordt opgesplitst in twee fasen:

- in de eerste fase wordt een aanvraagformulier en een multidisciplinair verslag (opgemaakt door een multidisciplinair team) ingediend. In dat verslag worden de handicap, de stoornissen, het functioneren van de persoon en de dringendheid van de vraag geobjectiveerd. Op basis van die informatie wordt nagegaan of de persoon in aanmerking komt voor een PVB. Bij personen die voldoen aan de voorwaarden, wordt de vraag ingedeeld in een van de prioriteitengroepen. Er wordt echter niet langer een budgethoogte bepaald bij de toewijzing van een budget, er wordt alleen een vraag naar een PVB geregistreerd op de wachtlijst. De hoogte van het budget wordt in de tweede fase van de aanvraagprocedure bepaald;
- de tweede fase gaat van start op het moment dat de Vlaamse Regering middelen vrijmaakt voor terbeschikkingstellingen. Wie in aanmerking komt voor

⁶ Deloitte Consulting & Advisory. (2022). 'Eindrapport Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap - Vlaamse Brede Heroverweging'. Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Geraadpleegd via <https://www.vaph.be/documenten/eindrapport-vlaams-agentschap-voor-personen-met-een-handicap-vlaamse-brede-heroverweging>.

een terbeschikkingstelling, ontvangt een kennisgeving met vermelding van de vroegste datum van terbeschikkingstelling en de vraag om de ondersteuningsnood te laten objectiveren aan de hand van een ZZI. Op basis van die ondersteuningsnood wordt de budgethoogte bepaald en wordt het PVB ter beschikking gesteld.

De hervormde toeleidingsprocedure heeft een klantgericht en ondersteunend procesverloop, en bevat de gevraagde vereenvoudiging. Bovendien stelt het een doelmatige inzet van het PVB voorop en wordt geprobeerd om overbodige systeemkosten terug te dringen. Daarmee komt de nieuwe toeleidingsprocedure tegemoet aan de drie vooropgestelde pijlers: klantvriendelijkheid, doelmatigheid en een besparing op systeemkosten.

2.4.1 Klantvriendelijkheid

De nieuwe toeleidingsprocedure is logischer opgebouwd en bestaat uit twee eenvoudigere, minder intensieve fasen. In de eerste fase wordt de opmaak van het ZZI achterwege gelaten, waardoor het dossier sneller vervolledigd en ingediend kan worden, en de vrijgekomen tijd aan andere dossiers kan worden besteed. De reductie van het aantal op te maken documenten moet een positief effect hebben op de duurtijd van het voortraject. In de toeleidingsprocedure wordt afgestapt van de opmaak van het OP PVB als administratief en statisch document. Daardoor ligt er een grotere klemtoon op het krachtgerichte proces van vraagverheldering, dat zowel voor, tijdens als na de toeleidingsprocedure van een PVB doorlopen kan worden. In beide fasen van de toeleidingsprocedure is alleen het multidisciplinaire team betrokken, wat zorgt voor een reductie van het aantal intermediaire actoren. Bovendien wordt er niet langer gewerkt met een voorlopige beslissing, wat zorgt voor transparantere communicatie en de inkorting van de doorlooptijd.

2.4.2 Doelmatigheid

Het PVB moet doelmatig ingezet worden, zodat aan de persoon de nodige middelen ter beschikking gesteld worden om op maat en in eigen regie de nodige zorg en ondersteuning te realiseren. Om ondersteuning op maat te realiseren, moet er een betere afstemming zijn van de budgethoogte op de actuele ondersteuningsvraag en ondersteuningsnood van de persoon. De nieuwe toeleidingsprocedure draagt op twee manieren bij aan die doelstelling:

- 1 Toekenning van een actueel budget: het proces van de budgetbepaling wordt pas doorlopen op het moment dat er daadwerkelijk perspectief is op een terbeschikkingstelling, waardoor de budgethoogte actueel is bij de besteding. Een wijziging in de ondersteuningsnood tijdens de wachttijd kan op die manier nog in rekening gebracht worden bij de bepaling van de budgethoogte. Het knelpunt van niet-actuele budgetten op het moment van de terbeschikkingstelling wordt groter naarmate de wachttijd in de prioriteitengroepen toeneemt en is dus sterk afhankelijk van de manier waarop de beschikbare middelen worden ingezet. De voorbije jaren werd een financiële injectie gegeven aan de hoogste prioriteitengroep, waardoor de gemiddelde wachttijd in die groep op dit moment twaalf maanden bedraagt. Daardoor werd het doel van een actueel budget op het moment van terbeschikkingstelling inmiddels bereikt voor de meerderheid van de terbeschikkingstellingen in prioriteitengroep (PG 1), namelijk de vragen die bij de eerste beoordeling ingedeeld worden in PG 1 (gemiddeld 720 vragen op jaarbasis). Voor vragen die na een herprioritering terechtkomen in PG 1 (gemiddeld 180 vragen op jaarbasis), werd de budgetbepaling niet recent uitgevoerd, wat de kans op een niet-actueel budget bij die vragen vergroot. Ook als in de toekomst de wachttijd in PG 1 zou toenemen of als er beslist wordt om opnieuw middelen te geven aan de wachtenden in PG 2 of PG 3, zal het probleem van niet-actuele budgetten sterker op de voorgrond treden.
- 2 Toekenning van een budget op basis van de zorgzwaarte: een budgetbepaling op basis van het ZZI betekent dat voor iedereen een maximaal budget wordt

gereserveerd dat overeenstemt met het zorgzwaarteprofiel. Dat maakt een meer dynamische inzet van het PVB mogelijk, waardoor er een grotere garantie is op ondersteuning op maat. De toeleidingsprocedure hoeft niet opnieuw doorlopen te worden als de persoon zijn ondersteuningsvraag wil wijzigen. De persoon kan op elk moment zelf kiezen hoeveel budget hij wil inzetten. Bovendien wordt op die manier vermeden dat de ondersteuningsvraag strategisch gesteld wordt, omdat een persoon al zekerheid wil inbouwen voor toekomstige behoeften. Een analyse van de toegewezen budgetten gedurende de voorbije jaren ondersteunt de keuze om te evolueren naar een budgetbepaling op basis van de geobjectiveerde ondersteuningsnood (88 procent krijgt momenteel al een budget toegewezen ter hoogte van het ZZI). Door het OP PVB achterwege te laten, wordt de toegang tot de geobjectiveerde ondersteuningsnood voor iedereen gevrijwaard. Dat zou op jaarbasis neerkomen op ongeveer 3,5 miljoen euro extra kosten in de huidige context. Er kan echter wel gemonitord worden of er niet-benutte middelen opnieuw ingezet kunnen worden voor extra PVB's. Vandaag wordt immers vastgesteld dat een heel aantal personen niet het volledig ter beschikking gestelde budget gebruiken. Het VAPH vertrouwt erop dat personen ook in de toekomst het budget alleen zullen inzetten voor ondersteuning die noodzakelijk is, zodat de onderbenutte middelen zelfs kunnen toenemen als personen de garantie hebben dat het volledige budget te allen tijde gereserveerd staat.

2.4.3 Besparing op systeemkosten

De nieuwe toeleidingsprocedure resulteert in een reductie van het aantal op te maken documenten. Een ZZI wordt alleen opgemaakt in het kader van een effectieve terbeschikkingstelling, waardoor overbodige systeemkosten worden vermeden (de ingeschatte reductie bedraagt 1800 ZZI's op jaarbasis, rekening houdend met de huidige context). Een OP PVB hoeft niet langer opgemaakt te worden als verplicht onderdeel van de budgetbepaling en de vrijgekomen middelen kunnen geïnvesteerd worden in ondersteuningstrajecten in het kader van vraagverheldering.

De hervormde toeleidingsprocedure heeft dan ook als doel om de aanvraag van een persoonsvolgend budget te hervormen in het belang van de persoon met een handicap om:

- op een eenvoudige, laagdrempelige en snellere manier een aanvraag te kunnen indienen;
- sneller duidelijkheid te bieden over de inschatting van de dringendheid van de vraag;
- het budget te bepalen op het moment dat er daadwerkelijk perspectief is op een terbeschikkingstelling, waardoor de budgethoogte actueel is bij de besteding;
- een meer dynamische inzet van het budget mogelijk te maken, waardoor er meer garantie is op een inzet op maat;
- te vermijden dat de aanvraagprocedure opnieuw doorlopen moet worden bij een veranderde ondersteuningscontext.

Doordat de aanvraagprocedure wordt opgesplitst in twee fasen, zal het moment waarop de budgethoogte wordt bepaald, op een ander moment in de tijd plaatsvinden en niet meer gelijktijdig met de beslissing over de prioritering, zoals dat binnen de huidige procedure het geval is. De persoon met een handicap zal pas in de tweede fase van zijn aanvraagprocedure een beslissing krijgen over de budgethoogte. De beslissing over de toekenning van een budget wijzigt dus inhoudelijk niet, alleen wordt de beslissing op twee verschillende momenten genomen. Op die manier kan worden tegemoetgekomen aan de doelstelling van een actueel budget op het moment van de terbeschikkingstelling.

De huidige aanvraagprocedure mondt uit in een beslissing tot toewijzing waarin alle elementen – ook de hoogte van het PVB – vervat zitten. De huidige beslissing

tot toewijzing van een persoonsvolgend budget geeft echter geen subjectief recht op een terbeschikkingstelling van dat budget. Het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap bepaalt namelijk dat de Vlaamse Regering, binnen de beschikbare budgetten, in een groeipad voorziet voor de financiering van de niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning, en dat de Vlaamse Regering jaarlijks de beschikbare middelen vastlegt die voor de uitvoering van het decreet beschikbaar zijn. De beschikbare middelen zijn niet toereikend om aan alle personen met een handicap de noodzakelijke ondersteuning te bieden. De decreetgever gaf de Vlaamse Regering dan ook de opdracht om een procedure vast te stellen om te bepalen welke meerderjarige personen met een handicap prioritair een budget krijgen.

In de nieuwe vereenvoudigde toeleidingsprocedure verschuift de beslissing over de budgethoogte naar het moment dat er middelen zijn voor de terbeschikkingstelling van een budget aan de persoon met een handicap. De beslissing over de budgethoogte in het kader van de nieuwe toeleidingsprocedure zal daardoor leiden tot een terbeschikkingstelling van dat budget.

2.5. Wijziging van het decreet

Het voorstel tot vereenvoudiging van de toeleidingsprocedure kan alleen ingevoerd worden met een wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap.

Het voorliggende voorstel van decreet stelt een fasering van de aanvraagprocedure vast, waarbij de aanvraagprocedure logischer wordt opgebouwd en uit twee fasen bestaat. Een aanvraag van een PVB start niet langer met de opmaak van een ondersteuningsplan PVB, maar met een eenvoudig aanvraagdocument dat de persoon zelf kan indienen. De budgetbepaling wordt als laatste stap in het proces geplaatst, om de objectivering meer gericht te doorlopen en een actueel budget ter beschikking te kunnen stellen. Bovendien wordt de budgethoogte alleen op basis van de geobjectiveerde ondersteuningsnood bepaald en niet langer afgetoet op basis van de ondersteuningsvraag. Het proces van vraagverheldering wordt losgekoppeld van de aanvraag van een PVB en wordt in zijn waarde hersteld.

Er wordt daarom voorgesteld om artikel 17, 18 en 18/1 van het decreet van 7 mei 2004 te wijzigen met het oog op de gefaseerde aanvraagprocedure. Daarbij wordt in artikel 17 de eerste fase omschreven en bevatten artikel 18 en 18/1 de beschrijving van de tweede fase. Aan artikel 16 wordt een lid toegevoegd om het proces van vraagverheldering te beschrijven. Ook artikel 2, 8 en 13 van het decreet van 25 april 2014 worden gewijzigd overeenkomstig de vereenvoudigde aanvraagprocedure.

3. Samenloop van de administratieve en gerechtelijke procedure

Verder wordt er in de huidige toeleidingsprocedure gewerkt met een voorlopige beslissing, waarbij alleen een interne beroepsprocedure mogelijk is. Pas na ontvangst van de definitieve beslissing kan bij de arbeidsrechtbank beroep aangetekend worden. Door de uitsplitsing van de beslissing wordt vermeden dat beide beroepsprocedures tegelijkertijd doorlopen kunnen worden. Die werkwijze heeft echter als nadeel dat elke beslissing tweemaal verstuurd moet worden, ook als de klant geen gebruik wil maken van de interne beroepsprocedure. Bovendien moet

de klant daardoor bij een terbeschikkingstelling langer wachten of expliciet afzien van de termijn voor heroverweging.

In de vernieuwde toeleidingsprocedure, waarbij onder meer de aanvraagprocedure wordt gewijzigd, wordt ervoor geopteerd om niet langer gebruik te maken van een voorlopige beslissing. Die optimalisatie is echter alleen wenselijk op voorwaarde dat de beroepsprocedures in de regelgeving worden gewijzigd, waarbij gesteld wordt dat als er gebruik wordt gemaakt van de heroverwegingsprocedure, die doorlopen moet zijn voor een verzoekschrift bij de arbeidsrechtbank kan worden ingediend.

Aan artikel 33, §2, van het decreet van 7 mei 2004 wordt een lid toegevoegd waarin die vereiste wordt bepaald.

4. Uittreksel uit het strafregister

Het Vlaams actieplan ter bestrijding van seksueel geweld⁷ is uitgewerkt door het Agentschap Justitie en Handhaving. Het wil tegemoetkomen aan de noden van slachtoffers van seksueel geweld en nieuwe slachtoffers voorkomen. Het plan zet in op preventie en gepaste maatregelen voor daders en slachtoffers. Daarnaast investeert het in kwaliteitsvolle hulpverlening.

In dat actieplan wordt onder seksueel geweld verstaan: "elke (poging tot) seksuele daad die tegen iemands wil is gesteld tegen gelijk welke persoon, in gelijk welke relatie tot het slachtoffer, in gelijk welke omgeving."

Het VAPH optimaliseerde en versterkte in 2021 de werking van het Meldpunt Grensoverschrijdend Gedrag⁸. GOG-meldingen hebben in de eerste plaats als doel om na te kunnen gaan of de voorziening voor personen met een handicap de juiste procedures heeft gevolgd bij de vaststelling van een feit: werden de ouders, voogd of politie betrokken of gewaarschuwd, werd het incident geregistreerd, zijn er beschermende maatregelen genomen enzovoort. Aan de meldingsplicht werd grensoverschrijdend gedrag toegevoegd dat gepleegd wordt door een derde die niet handelt in opdracht van een dienst of zorgaanbieder, maar dat wel in de hulpverleningscontext plaatsvindt. Ook het registreren van meldingen werd vereenvoudigd.

Ten slotte werd onder meer onderzocht of via een horizontaal wetgevend initiatief het uittreksel uit het strafregister 596.2, het model dat bestemd is voor het uitoefenen van een activiteit waarbij er contact is met minderjarigen (artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering), verplicht kan worden gemaakt voor werknemers die in loondienst zijn of als zelfstandige werken en die een verantwoordelijkheid dragen over minderjarigen, alsook welke rol die verplichting kan spelen in het bijdragen tot een integraal en degelijk integriteitsbeleid.

Het VAPH heeft die verplichting ten aanzien van minderjarigen opgenomen in artikel 5/1 van het besluit tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 februari 2016 houdende erkenning en subsidiëring van multifunctionele centra voor minderjarige personen met een handicap.⁹

Het VAPH werkt echter met een kwetsbare doelgroep, zodat onderzocht werd of het decreet van 3 juni 2022 houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister als vermeld in artikel 596, tweede lid, van

⁷ 'Vlaams actieplan ter bestrijding van seksueel geweld 2020-2024'. Geraadpleegd via <https://www.vlaanderen.be/agentschap-justitie-en-handhaving/justitie/vlaams-actieplan-seksueel-geweld>.

⁸ <https://www.vaph.be/documenten/infonota-inf2181-uitbreiding-meldingsplicht-grensoverschrijdend-gedrag-gog-en-andere-0>

⁹ <https://www.vaph.be/documenten/besluit-van-de-vlaamse-regering-van-26-februari-2016-0>

het Wetboek van Strafvordering, te controleren voor bepaalde nieuwe medewerkers uitgebreid moet worden naar voorzieningen met kwetsbare meerderjarigen (dus niet alleen minderjarigen).

Artikel 3 van het decreet van 3 juni 2022 bepaalt dat organisaties die een activiteit aanbieden die valt onder artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, een controle moeten uitoefenen op het goed en zedelijk gedrag van elke nieuwe medewerker door een model 596.2 op te vragen. Voor meerderjarigen geldt die controle momenteel nog niet.

Artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering bepaalt dat dit attest wordt aangevraagd om toegang te krijgen tot een activiteit die onder opvoeding, psycho-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kinderbescherming, animatie of begeleiding van minderjarigen valt.

Voor meerderjarigen zal er een uittreksel gevraagd worden op grond van artikel 595 van het Wetboek van Strafvordering (basismodel).

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 2

Dit artikel definieert een aantal begrippen uit het voorstel van decreet.

Artikel 3

Dit artikel heft het derde en vierde lid op van artikel 11 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.

Artikel 4

Dit artikel voegt een artikel 11/1 in. Daarmee wordt de verwerking van persoonsgegevens door het agentschap en samenwerkende organisaties geregeld. Er wordt in dit artikel gespecificeerd welke persoonsgegevens het agentschap en de samenwerkende organisaties verwerken, van welke personen ze persoonsgegevens verwerken en voor welke doeleinden.

Het artikel regelt ook de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.

Het bijhouden van persoonsgegevens van overleden personen voldoet aan de relevante wet- en regelgeving, inclusief de Europese algemene verordening gegevensbescherming (AVG) en de nationale privacywetgeving. Het bijhouden van die gegevens is in overeenstemming met de bestaande regelgeving over gegevensbescherming en heeft geen impact op de privacy van individuen.

De maximumtermijn betreft een afwijking van artikel III.87, §1/1, vierde lid, 7°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, zowel voor de maximumtermijn als voor de datum waarop de termijn begint te lopen.

Het bijhouden van gegevens gedurende honderd jaar draagt bij aan wetenschappelijk onderzoek, waardoor onderzoekers trends en patronen kunnen analyseren met betrekking tot handicaps en gerelateerde aandoeningen. Het ondersteunt

historisch, sociaal en medisch onderzoek, en bevordert het begrip van handicaps over generaties heen. Het is in dat kader belangrijk om de effectieve persoonsgegevens bij te houden omdat anders koppelingen voor onderzoeken met andere beleidsdomeinen of sectoren niet meer mogelijk zouden zijn.

Langdurige opslag van gegevens maakt ook langetermijnstudies en -analyses mogelijk, wat van onschatbare waarde is voor de academische gemeenschap en beleidsmakers. Het stelt onderzoekers in staat om trends en veranderingen in de handicapsituatie in kaart te brengen, wat op zijn beurt kan leiden tot verbeteringen in de zorg en ondersteuning van personen met een handicap. Een periode van honderd jaar biedt bovendien de mogelijkheid om langetermijntrends en -patronen te identificeren in de manier waarop handicaps zich ontwikkelen, en welke zorgtrajecten daaraan gekoppeld zijn. Door het bijhouden van de gegevens wordt het mogelijk om voor lange periodes de zorgverleningstrajecten van mensen in kaart te brengen. Dat kan helpen bij het begrijpen van de evolutie van handicaps en het nemen van gepaste maatregelen om de zorg en ondersteuning voor personen met een handicap te optimaliseren.

Het monitoren van de effectiviteit van interventies en beleidsmaatregelen op de lange termijn is essentieel. Een periode van honderd jaar maakt het mogelijk om de langetermijneffecten van verschillende benaderingen te meten en het beleid voortdurend aan te passen om tot optimale resultaten te komen.

Het bijhouden van gegevens over een langere termijn biedt ook de mogelijkheid om de invloed van contextuele en netwerkfactoren op de levensloop van personen met complexe problematieken te onderzoeken. Er is een groeiende groep van personen met een handicap met complexe problematieken, waarbij steeds vaker mensen met zware zorgbehoeften, ook door andere problematieken naast hun handicap zoals psychiatrische problemen of gedragsstoornissen, complexere medische problematieken of problemen in de thuissituatie, zich bij het VAPH aanmelden.

Tot slot vergemakkelijkt het bijhouden van gegevens over een lange periode een langdurige samenwerking met de internationale onderzoeksgemeenschap. Dat kan leiden tot de waardevolle uitwisseling van kennis en best practices op mondiaal niveau.

De startdatum van de bewaartermijn, vermeld in het Bestuursdecreet, is geënt op de gebruikelijke bewaartermijn voor medische gegevens. Medische gegevens moeten dan ook tot dertig jaar na het laatste patiëntencontact worden bewaard.

Personen die erkend worden als persoon met een handicap, kunnen levenslang ondersteuning vragen aan het agentschap. Die ondersteuning kan permanent zijn, bijvoorbeeld via de toekenning van een persoonsvolgend budget, maar kan ook periodiek zijn, zoals de tegemoetkoming voor individuele materiële bijstand (bijvoorbeeld woningaanpassingen). Individuele materiële bijstand kan namelijk levenslang worden toegekend, op voorwaarde dat de persoon al erkend is als persoon met een handicap vóór de leeftijd van 65 jaar en als de bijstand verband houdt met een handicap die de persoon had vóór de leeftijd van 65 jaar.

Het is belangrijk voor het VAPH om een overzicht te bewaren van de ondersteuning waarvoor al een tussenkomst werd verleend. Ook voor de persoon met een handicap is het belangrijk dat, in geval van periodieke ondersteuning, kan worden geverifieerd of hij al erkend was als persoon met een handicap en om welke handicap het gaat, en of hij in het verleden al bepaalde ondersteuning heeft gekregen.

Bovendien hebben sommige hulpmiddelen een refertetermijn van dertig jaar. Dat zou inhouden dat als iemand na dertig jaar de vervanging van het hulpmiddel vraagt, het VAPH niet meer kan verifiëren of er al een aanvraag en tegemoetkoming zijn

geweest. Om die reden is het belangrijk de startdatum van de bewaartermijn te bepalen op de datum van het overlijden van de persoon met een handicap en niet op de datum van de laatste tegemoetkoming om te vermijden dat relevante informatie voor de beoordeling van de vraag tot ondersteuning verloren zou gaan.

Artikel 5

Dit artikel voegt een artikel 11/2 in, dat regelt welke organisaties toegang krijgen tot de persoonsgegevens van de personen met een handicap waarover het agentschap beschikt.

Artikel 6

Dit artikel voegt een artikel 11/3 in, dat het gebruik van het Rijksregister regelt en specificeert van welke personen het Rijksregisternummer wordt gebruikt door het agentschap en door de samenwerkende organisaties in het kader van de uitoefening van hun opdrachten en taken van het agentschap.

Artikel 7, 8 en 9

Deze artikelen wijzigen artikel 17, 18 en 18/1 van het decreet. In het kader van de nieuwe toeleidingsprocedure wordt afgestapt van de opmaak van een ondersteuningsplan PVB als een administratief en statisch document dat onderdeel is van de budgetbepaling. Dat houdt in dat de aanvraag dus niet langer zal gebeuren door het indienen van een ondersteuningsplan, maar door het indienen van een aanvraagformulier.

De behoefte aan zorg en ondersteuning wordt niet langer alleen vanaf een bepaalde grens met een instrument voor de inschaling van de zorgzwaarte in kaart gebracht, maar zal altijd met een instrument voor de inschaling van de zorgzwaarte in kaart worden gebracht. Een budget zal dan ook nog alleen worden toegekend op basis van de inschaling van de zorgzwaarte.

Artikel 10

Dit artikel voegt een nieuw hoofdstuk V/I in, met als opschrift: "Hoofdstuk V/1 Verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister als vermeld in artikel 595 van het Wetboek van Strafvordering te controleren".

Artikel 11

Dit artikel legt de verplichting op aan voorzieningen die vergund of erkend zijn voor het verlenen van ondersteuning aan meerderjarige personen met een handicap, om bij de aanstelling van elke nieuwe medewerker het goed en zedelijk gedrag van de betrokkene in de omgang met personen met een handicap te controleren. Die controle zal gebeuren door het opvragen van een uittreksel uit het strafregister op grond van artikel 595 van het Wetboek van Strafvordering (model 595), dat op het ogenblik van het voorleggen maximaal één maand oud is. Verder bepaalt dit artikel ook welke persoonsgegevens van het uittreksel uit het strafregister mogen worden verwerkt, wie de verwerkingsverantwoordelijke is, dat ze passende maatregelen moeten treffen voor de beveiliging van die persoonsgegevens en hoelang die persoonsgegevens mogen worden bewaard.

Artikel 12

Dit artikel regelt de samenloop tussen administratieve en gerechtelijke procedures.

Artikel 13, 15 en 16

Deze artikelen wijzigen artikel 2, 8 en 13 van het decreet van 25 april 2014 naar aanleiding van de aanpassing van de toeleidingsprocedure. Zo wordt in artikel 2 de definitie van ondersteuningsplan opgeheven. In artikel 8 wordt de voorwaarde dat een persoon met een handicap moet beschikken over een goedgekeurd ondersteuningsplan om aanspraak te maken op een budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning, opgeheven. Artikel 13 heft artikel 2, 8°, van het decreet op, waarin het ondersteuningsplan was vermeld.

Artikel 14

In artikel 7 van het decreet van 25 april 2024 wordt de bepaling opgenomen dat het agentschap de persoonsgegevens voor de uitvoering van de taken die worden geregeld in het decreet van 25 april 2014, uitvoert conform de bepalingen in het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.

Artikel 17

Dit artikel heft het koninklijk besluit van 30 januari 1995 tot regeling van de toegang tot informatiegegevens en van het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen in hoofde van het Vlaams Fonds voor de sociale integratie van personen met een handicap op.

Het voormelde koninklijk besluit geldt momenteel als rechtsgrond voor de machtiging van het agentschap om het Rijksregister te gebruiken. Die machtiging moet worden aangepast. Het VAPH is naar aanleiding daarvan een traject gestart om zijn regelgeving aan te passen met het doel om bijkomende machtigingen te kunnen verkrijgen voor het gebruik van het Rijksregister. Artikel 11 van het decreet van 7 mei 2004 biedt onvoldoende rechtsgrond voor de uitbreiding van die machtiging.

Doordat de rechtsgrond voor de machtiging nu opgenomen zal zijn in het decreet, zal het decreet als wetmatige basis dienen bij de eventuele of bijkomende aanvragen tot beraadslagingen of machtigingen bij de verwerking van persoonsgegevens, of bij het gebruik van gegevens uit het Rijksregister.

Artikel 18

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Het decreet treedt uiterlijk op 1 januari 2026 in werking. De bepalingen over de gegevensverwerking en de controle van het uittreksel uit het strafregister treden evenwel in werking op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. De Vlaamse Regering krijgt delegatie om voor de artikelen die de toeleidingsprocedure en de samenloop regelen, een vroegere datum van inwerkingtreding te bepalen.

Hannes ANAF
Koen DILLEN
Loes VANDROMME
Ine TOMBEUR
Koen DANIËLS
Bieke VERLINDEN
Katrien SCHRYVERS

VOORSTEL VAN DECREET

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Art. 2. Aan artikel 2 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, gewijzigd bij de decreten van 25 april 2014 en 7 december 2018, worden een punt 7° tot en met 10° toegevoegd, die luiden als volgt:

- “7° bijstandsorganisatie: een organisatie als vermeld in artikel 14 van het decreet van 25 april 2014 die budgethouders bijstaat bij de besteding van het cash-budget, de aanwending van de voucher en de organisatie van de zorg en ondersteuning;
- 8° vraagverheldering: een proces dat gericht is op het in kaart brengen van de vormen van ondersteuning die het meest geschikt en nodig zijn voor de persoon met een handicap, en waarbij de noden en wensen van de persoon met een handicap centraal staan;
- 9° decreet van 25 april 2014: het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap;
- 10° algemene verordening gegevensbescherming: verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).”.

Art. 3. In artikel 11 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 7 december 2018, worden het derde en het vierde lid opgeheven.

Art. 4. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 december 2023, wordt een artikel 11/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 11/1. §1. Persoonsgegevens worden in het kader van dit decreet verwerkt conform de regelgeving over de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens. De persoonsgegevens worden verwerkt conform artikel 6, lid 1, c), en artikel 9, lid 2, h), van de algemene verordening gegevensbescherming.

De gegevens, vermeld in het eerste lid, over gezondheid worden verwerkt conform artikel 9, lid 3, van de voormelde verordening door of onder de verantwoordelijkheid van een beroepsbeoefenaar die aan het beroepsgeheim is gebonden, of door een andere persoon die tot geheimhouding is gehouden.

§2. Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en taken, geregeld bij of krachtens dit decreet of het decreet van 25 april 2014, verwerkt het agentschap de volgende persoonsgegevens van personen met een handicap of met een vermoeden van een handicap, inclusief de gegevens over de gezondheid:

- 1° persoonsgegevens die noodzakelijk zijn om de persoon met een handicap of met een vermoeden van een handicap en, in voorkomend geval, de wettelijke vertegenwoordiger van de persoon met een handicap of met een vermoeden van een handicap, te identificeren;

- 2° persoonsgegevens die noodzakelijk zijn om te beoordelen wie een aanvraag van ondersteuning kan indienen bij het agentschap en wie een persoonlijke-assistentiebudget of een budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning kan beheren;
- 3° persoonsgegevens, met inbegrip van gezondheidsgegevens, die noodzakelijk zijn om te beoordelen of de persoon met een handicap of met een vermoeden van een handicap aanspraak kan maken op ondersteuning van het agentschap;
- 4° persoonsgegevens die noodzakelijk zijn om aanvragen als vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2018 over de bemiddeling, de afstemming en de planning in het kader van persoonsvolgende financiering voor meerderjarige personen met een handicap te behandelen;
- 5° persoonsgegevens, met inbegrip van gezondheidsgegevens, die noodzakelijk zijn om de aanvragen van ondersteuning af te handelen;
- 6° persoonsgegevens die het agentschap nodig heeft om tegemoetkomingen te verlenen.

De Vlaamse Regering specificeert de persoonsgegevens, vermeld in het eerste lid.

§3. Met het oog op de uitvoering van de taken, geregeld bij of krachtens dit decreet of het decreet van 25 april 2014, verwerken de volgende instanties persoonsgegevens van personen met een handicap of met een vermoeden van een handicap, met inbegrip van de gezondheidsgegevens:

- 1° organisaties die meewerken aan de indicatiestelling en de vraagverheldering;
- 2° voorzieningen;
- 3° de bijstandsorganisaties.

De instanties, vermeld in het eerste lid, 1°, verwerken de volgende persoonsgegevens van de persoon met een handicap of met een vermoeden van een handicap:

- 1° de persoonsgegevens die noodzakelijk zijn om de persoon met een handicap of met een vermoeden van een handicap en, in voorkomend geval, de wettelijke vertegenwoordiger van de persoon met een handicap of met een vermoeden van een handicap, te identificeren;
- 2° de persoonsgegevens, met inbegrip van de gegevens over de gezondheid, die noodzakelijk zijn om de taken uit te voeren die hun krachtens dit decreet zijn toegekend.

De instanties, vermeld in het eerste lid, 2°, verwerken de volgende persoonsgegevens van de persoon met een handicap of met een vermoeden van een handicap:

- 1° de persoonsgegevens die noodzakelijk zijn om de persoon met een handicap of met een vermoeden van een handicap en, in voorkomend geval, de wettelijke vertegenwoordiger van de persoon met een handicap of met een vermoeden van een handicap, te identificeren;
- 2° de gegevens over de aard van de geleverde ondersteuning aan de persoon met een handicap, de frequentie en de duur;
- 3° de persoonsgegevens van het tewerkgestelde personeel die noodzakelijk zijn om de personeelskosten te subsidiëren.

De instanties, vermeld in het eerste lid, 3°, verwerken de volgende persoonsgegevens van de persoon met een handicap:

- 1° de persoonsgegevens die noodzakelijk zijn om de persoon met een handicap en, in voorkomend geval, de wettelijke vertegenwoordiger van de persoon met een handicap, te identificeren;
- 2° de persoonsgegevens die noodzakelijk zijn om de opdrachten en taken, vermeld in hoofdstuk 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 december 2015 houdende de vergunningsvoorwaarden en de subsidieregeling van bijstandsorganisaties om budgethouders bij te staan in het kader van persoonsvolgende financiering, uit te voeren.

De Vlaamse Regering specificeert de persoonsgegevens, vermeld in het tweede tot en met vierde lid.

§4. Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en taken, geregeld bij of krachtens dit decreet, verwerkt het agentschap persoonsgegevens over de medewerkers die in de voorzieningen werken. De voormelde gegevens zijn noodzakelijk om de subsidies te berekenen waarop de voorzieningen recht hebben. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens in het kader van de toepassing van dit lid worden verwerkt.

Het agentschap kan persoonsgegevens verwerken over bestuurders van voorzieningen. De voormelde gegevens zijn noodzakelijk om de voormelde bestuurders te identificeren.

Als dat noodzakelijk is, vraagt het agentschap de gegevens, vermeld in het eerste en tweede lid, aan de voorzieningen in kwestie.

Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en taken, geregeld bij of krachtens dit decreet of het decreet van 25 april 2014, verwerkt het agentschap persoonsgegevens over:

- 1° de persoonlijke assistent die conform artikel 12, §3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijkeassistentiebudget aan personen met een handicap door de budgethouders bij het agentschap geregistreerd wordt;
- 2° de natuurlijke persoon of rechtspersoon die zorg en ondersteuning biedt en die conform artikel 17, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2016 over de besteding van het budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor meerderjarige personen met een handicap en over organisatiegebonden kosten voor vergunde zorgaanbieders door de budgethouders bij het agentschap geregistreerd wordt.

Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en taken, geregeld bij of krachtens dit decreet, verwerkt het agentschap de identificatiegegevens, met inbegrip van het Rijksregisternummer, van medewerkers van de instanties, vermeld in paragraaf 3, eerste lid, met het oog op de regeling van toegang tot de informatie bij het agentschap.

§5. De volgende instanties zijn de verwerkingsverantwoordelijken, vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming:

- 1° het agentschap voor de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van gezondheidsgegevens, met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, geregeld bij of krachtens dit decreet en het decreet van 25 april 2014;
- 2° organisaties die meewerken aan de indicatiestelling en de vraagverheldering, de bijstandsorganisaties en voorzieningen voor de verwerking van persoonsgegevens met het oog op de uitvoering van de opdrachten die hun krachtens dit decreet of het decreet van 25 april 2014 zijn toegekend.

§6. In afwijking van de bewaartermijnen, vermeld in artikel III.87, §1/1, vierde lid, 7°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, worden de bestuursdocumenten die betrekking hebben op een tegemoetkoming aan zorggebruikers in het kader van het gezondheids- en welzijnsbeleid, vermeld in artikel 5, §1, I en II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen maximaal honderd jaar bewaard als ze persoonsgegevens bevatten. De termijn begint te lopen vanaf de datum van het overlijden van de persoon met een handicap.”.

Art. 5. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 december 2023, wordt een artikel 11/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 11/2. Met het oog op de uitvoering van de taken die hun zijn toegekend krachtens dit decreet, krijgen de organisaties die meewerken aan de indicatiestelling en de vraagverheldering en de bijstandsorganisaties toegang tot de persoonsgegevens van de personen met handicap die zich tot hen wenden.

De Vlaamse Regering specificeert de persoonsgegevens, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 6. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 december 2023, wordt een artikel 11/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 11/3. Het agentschap gebruikt het Rijksregisternummer van de volgende personen:

- 1° de persoon met een handicap of met een vermoeden van een handicap;
- 2° de wettelijke vertegenwoordiger van de persoon met een handicap of met een vermoeden van een handicap;
- 3° de medewerkers die in de voorzieningen werken;
- 4° de bestuurders van de voorzieningen;
- 5° de persoonlijke assistenten en de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die zorg en ondersteuning biedt, vermeld in artikel 11/1, §4, vierde lid;
- 6° de medewerkers van de instanties, vermeld in artikel 11/1, §3, eerste lid.

De organisaties die deelnemen aan de indicatiestelling en de vraagverheldering, en de bijstandsorganisaties gebruiken het Rijksregisternummer van de personen met een handicap of met een vermoeden van een handicap en, in voorkomend geval, van de wettelijke vertegenwoordiger van de persoon met een handicap of met een vermoeden van een handicap in het kader van een uitwisseling van persoonsgegevens die noodzakelijk is voor de uitoefening van de taken en opdrachten van het agentschap, geregeld bij of krachtens dit decreet.

De voorzieningen gebruiken het Rijksregisternummer van de personen met een handicap of met een vermoeden van een handicap en, in voorkomend geval, van de wettelijke vertegenwoordiger van de persoon met een handicap of met een vermoeden van een handicap, van de medewerkers en bestuurders in het kader van een uitwisseling van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de taken en opdrachten van het agentschap, geregeld in dit decreet.”.

Art. 7. Artikel 17 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 25 april 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 17. Een meerderjarige persoon met een handicap die een budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning wil gebruiken, dient daarvoor een aanvraag in bij het agentschap.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze en de vorm waarop de aanvraag, vermeld in het eerste lid, wordt ingediend en wordt afgehandeld.”.

Art. 8. In artikel 18 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 25 april 2014, wordt de zin “Als de nood aan zorg en ondersteuning zoals vastgesteld op basis van het ondersteuningsplan, een door de Vlaamse Regering vastgestelde grens overschrijdt, wordt de nood aan zorg en ondersteuning bijkomend met een instrument voor de inschaling van de zorgzwaarte vastgesteld.” vervangen door de zin “De nood aan zorg en ondersteuning wordt met een instrument voor de inschaling van de zorgzwaarte vastgesteld.”.

Art. 9. In artikel 18/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014, wordt de zinsnede “op basis van het ondersteuningsplan en, al naar gelang het geval,” opgeheven.

Art. 10. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 december 2023, wordt een hoofdstuk V/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk V/1 Verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister als vermeld in artikel 595 van het Wetboek van Strafvordering te controleren”.

Art. 11. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk V/I, ingevoegd bij artikel 10, een artikel 21/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 21/1. §1. De voorzieningen, vermeld in artikel 6, 1°, die vergund of erkend zijn voor het verlenen van ondersteuning aan meerderjarige personen met een handicap, controleren bij de aanstelling van elke nieuwe medewerker het goed en zedelijk gedrag van de betrokkene, dat minstens een onberispelijk gedrag in de omgang met personen met een handicap inhoudt, als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

- 1° de activiteit die de medewerker voor de voorziening zal uitvoeren, houdt verband met opvoeding, psycho-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kinderbescherming, animatie of begeleiding van meerderjarige personen met een handicap;
- 2° de medewerker is een meerderjarige persoon op het moment van de aanstelling;
- 3° de medewerker wordt op een van de volgende wijzen aangesteld:
 - a) door middel van een arbeidsovereenkomst als vermeld in de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten;
 - b) door middel van een eenzijdige benoeming;
 - c) door middel van een rechtstreekse overeenkomst met de betrokken natuurlijke persoon of door middel van een onrechtstreekse overeenkomst via een rechtspersoon;
 - d) conform de wet van 3 juli 2015 betreffende de rechten van vrijwilligers.

Met het oog op de controle, vermeld in het eerste lid, legt de betrokkene voor de aanstelling een uittreksel uit het strafregister als vermeld in artikel 595 van het Wetboek van Strafvordering voor, dat op het ogenblik van het voorleggen maximaal één maand oud is. Een document dat gelijkwaardig is aan het voormelde uittreksel uit het strafregister en dat is verleend door een andere lidstaat van de Europese Unie of door een staat die daarmee gelijkgesteld is op het vlak van de toegang tot het uitoefenen van beroepswerkzaamheden, wordt ook in aanmerking genomen.

§2. De voorzieningen, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, kunnen met het oog op de bescherming van personen met een handicap de volgende persoonsgegevens verwerken:

- 1° de identificatiegegevens die vermeld worden op het uittreksel uit het strafregister, vermeld in artikel 595 van het Wetboek van Strafvordering;
- 2° de veroordelingen die vermeld worden op het uittreksel uit het strafregister, vermeld in artikel 595 van het Wetboek van Strafvordering.

De verwerking, vermeld in het eerste lid, beperkt zich tot de controle, vermeld in paragraaf 1.

De personen van wie de persoonsgegevens, vermeld in het eerste lid, kunnen worden verwerkt, zijn de aan te stellen medewerkers, vermeld in paragraaf 1.

§3. De voorzieningen, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, treden elk op als de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de gegevensverwerking, vermeld in paragraaf 2, eerste lid.

De voorzieningen, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, nemen de passende maatregelen voor de beveiliging van de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 2, eerste lid. De maatregelen, vermeld in artikel 10, §2, van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, worden toegepast.

De uittreksels uit het strafregister worden niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de controle, vermeld in paragraaf 1. De uittreksels uit het strafregister worden vernietigd nadat de definitieve beslissing over de aanstelling van de medewerker is genomen.

De personen die de controle, vermeld in paragraaf 1, doorvoeren, nemen het vertrouwelijke karakter van de betrokken gegevens in acht.

De organisaties, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, nemen de passende maatregelen met het oog op transparantie ten aanzien van de betrokkenen. Die maatregelen hebben onder meer tot doel ervoor te zorgen dat de globale regeling van de gegevensverwerking in het kader van dit decreet voldoende duidelijk is voor de betrokkenen. De communicatie daarover wordt ter beschikking gesteld in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm, en is in duidelijke en eenvoudige taal opgesteld.”.

Art. 12. Aan artikel 33, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als de persoon met een handicap gebruikmaakt van de verhaalmogelijkheden, vermeld in artikel 8, eerste lid, 5°, tegen de toewijzing door het agentschap, worden de vorderingen, in afwijking van het eerste lid, pas ingediend na het doorlopen van de verhaalmogelijkheden en op straffe van niet-ontvankelijkheid binnen de termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum waarop de persoon met een handicap of zijn wettelijke vertegenwoordiger de beslissing over het verhaal heeft ontvangen.”.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap

Art. 13. In artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap, gewijzigd bij de decreten van 24 juni 2016 en 18 mei 2018, wordt punt 8° opgeheven.

Art. 14. Aan artikel 7 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 juni 2016, 18 mei 2018 en 8 juni 2018, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het agentschap verwerkt de persoonsgegevens voor de uitvoering van de taken geregeld krachtens dit decreet conform artikel 11/1 tot en met 11/3 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.”.

Art. 15. In artikel 8 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De meerderjarige persoon met een handicap die een geobjectiveerde nood heeft aan zorg en ondersteuning die de duur, intensiteit en frequentie van de rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning overschrijdt, in voorkomend geval vastgesteld op basis van een instrument voor de inschaling van de zorgzwaarte, kan aanspraak maken op een budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning.”.

Art. 16. In artikel 13 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “en waaronder er een nieuw ondersteuningsplan moet worden opgemaakt,” opgeheven.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Art. 17. Het koninklijk besluit van 30 januari 1995 tot regeling van de toegang tot de informatiegegevens en van het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen in hoofde van het Vlaams Fonds voor de sociale integratie van personen met een handicap wordt opgeheven.

Art.18. Artikel 7 tot en met 9, 12, 13, 15 en 16 treden in werking op 1 januari 2026.

De Vlaamse Regering kan voor iedere bepaling, vermeld in het eerste lid, een datum van inwerkingtreding bepalen die voorafgaat aan de datum, vermeld in het eerste lid.

Hannes ANAF
Koen DILLEN
Loes VANDROMME
Ine TOMBEUR
Koen DANIËLS
Bieke VERLINDEN
Katrien SCHRYVERS